

УДК 517.5

І. Ю. Меремеля, В. В. Савчук (Ін-т математики НАН України, Київ)

МАЖОРАНТИ ЗАЛИШКІВ РЯДІВ ТЕЙЛОРА ОБМЕЖЕНИХ ГОЛОМОРФНИХ ФУНКЦІЙ

We study the behavior on the interval $[0, 1]$ of the majorant R_n of the n -remainders of Taylor's series for bounded holomorphic functions in the unit disk \mathbb{D} . An extremal problem of finding the $\max |f(z_1) - f(z_2)|$, $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$, for functions from such class is solved.

Досліджено поведінку на відрізку $[0, 1]$ мажоранти R_n залишків рядів Тейлора порядку n , $n \in \mathbb{N}$, обмежених голоморфних функцій в одиничному крузі \mathbb{D} і розв'язано екстремальну задачу про обчислення величини $\max |f(z_1) - f(z_2)|$, $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$, на даному класі функцій.

1. Нехай \mathcal{B} — клас функцій f , голоморфних у крузі $\mathbb{D} := \{z \in \mathbb{D} : |z| < 1\}$, для яких $\sup_{z \in \mathbb{D}} |f(z)| \leq 1$ і $S_n(f)(z) := \sum_{k=0}^{n-1} \hat{f}_k z^k$, $\hat{f}_k := f^{(k)}(0)/k!$ — частинна сума порядку n , $n \in \mathbb{N}$, ряду Тейлора функції f .

Зафіксуємо $n \in \mathbb{N}$ і розглянемо функцію R_n визначену на відрізку $[0, 1]$ згідно з правилом

$$R_n(\rho) := \begin{cases} \sup \{|f(\rho) - S_n(f)(\rho)| : f \in \mathcal{B}\}, & \rho \in [0, 1), \\ \sup \{|f(z) - S_{n-1}(f)(z)| : f \in \mathcal{B}, z \in \mathbb{D}\}, & \rho = 1. \end{cases}$$

Функція R_n є мажорантою залишків рядів Тейлора функцій класу \mathcal{B} , тобто для будь-якого $z \in \mathbb{D}$

$$|f(z) - S_n(f)(z)| \leq R_n(|z|), \quad \forall f \in \mathcal{B}.$$

Справді, для будь-якої функції $f \in \mathcal{B}$

$$|f(z) - S_n(f)(z)| \leq \sup \{|f(t) - S_n(f)(t)| : f \in \mathcal{B}, |t| = |z|\}.$$

Оскільки клас \mathcal{B} є інваріантним відносно повороту змінної, тобто з того, що $f \in \mathcal{B}$ випливає, що $f(e^{i\theta}\cdot) \in \mathcal{B}$ для будь-якого $\theta \in [0, 2\pi]$, права частина останньої нерівності збігається з $R_n(|z|)$.

В [1] показано, що

$$\rho^{-n}R_n(\rho) = \rho + \rho \sum_{k=1}^{n-1} \left(\frac{(2k-1)!!}{(2k)!!} \right)^2 \rho^{2k} + \varepsilon_n(\rho), \quad (1)$$

де $\varepsilon_n(\rho)$ — деяка величина, що $|\varepsilon_n(\rho)| \leq 1$, а сума при $n = 1$ покладається рівною нулю.

У зв'язку з цим результатом цікавим видається питання про те, як поведуться на відрізку $[0, 1]$ функції $\rho \mapsto \rho^{-n}R_n(\rho)$ і $\rho \mapsto \varepsilon_n(\rho)$.

Теорема 1. *Функція $\rho \mapsto \rho^{-n}R_n(\rho)$ зростає на $[0, 1]$, причому $1 < \rho^{-n}R_n(\rho) \forall \rho \in (0, 1]$.*

Наслідок. *Функція $\rho \mapsto \varepsilon_n(\rho)$, де $\varepsilon_n(\rho)$ визначається співвідношенням (1), є функцією обмеженої варіації на $[0, 1]$, причому $\lim_{\rho \rightarrow 0+} \varepsilon_n(\rho) = 1$.*

Доведення. Нехай $f \in \mathcal{B}$. Зафіксуємо довільне $\rho \in (0, 1)$ і розглянемо функцію

$$F(z) = f(\rho z) - S_n(f)(\rho z).$$

Оскільки $\widehat{F}_k = 0$, $k = 0, 1, \dots, n-1$, і $\sup_{z \in \mathbb{D}} |F(z)| \leq R_n(\rho)$, то за лемою Шварца (див., наприклад, [2, с. 30])

$$|f(\rho\lambda) - S_n(f)(\rho\lambda)| = |F(\lambda)| \leq \lambda^n R_n(\rho) \quad \forall \lambda \in [0, 1].$$

З другого боку,

$$\sup \{ |f(\rho\lambda) - S_n(f)(\rho\lambda)| : f \in \mathcal{B} \} = R_n(\rho\lambda).$$

Отже, має виконуватися нерівність $R_n(\rho\lambda) \leq \lambda^n R_n(\rho)$, або, що рівносильно,

$$\rho_1^{-n}R_n(\rho_1) \leq \rho_2^{-n}R_n(\rho_2), \quad 0 < \rho_1 \leq \rho_2 \leq 1.$$

Переконаємося в тому, що $1 < R_n(\rho)\rho^{-n} \forall \rho \in (0, 1]$.

В [3] показано, що лінійний метод наближення U_n , який будується згідно з правилом

$$U_n(f)(z) := \sum_{k=0}^{n-1} (1 - \rho^{2(n-k)}) \widehat{f}_k z^k,$$

є єдиним найкращим лінійним методом наближення на колі $\mathbb{T}_\rho := \{z \in \mathbb{C} : |z| = \rho\}$ у рівномірній метриці. Тобто для будь-яких комплексних чисел $\lambda_k \neq 1 - \rho^{2(n-k)}, k = \overline{0, n-1}$,

$$\begin{aligned} \mathcal{E}_n(\rho) &:= \max \{|f(z) - U_n(f)(z)| : f \in \mathcal{B}, z \in \mathbb{T}_\rho\} < \\ &< \max \left\{ \left| f(z) - \sum_{k=0}^{n-1} \lambda_k \widehat{f}_k z^k \right| : f \in \mathcal{B}, z \in \mathbb{T}_\rho \right\}, \end{aligned}$$

і до того ж $\mathcal{E}_n(\rho) = \rho^n$.

Тому

$$\rho^n < \sup \{|f(z) - S_n(f)(z)| : f \in \mathcal{B}, z \in \mathbb{T}_\rho\} = R_n(\rho).$$

Теорему доведено.

2. Нам відомо тільки про два випадки, коли функцію R_n вдалося подати в явному вигляді:

$$R_n(\rho) = \begin{cases} \frac{2\rho}{1 + \sqrt{1 - \rho^2}}, & n = 1, \\ \frac{2\rho^2}{1 + \sqrt{1 - \rho^2}} + \frac{\rho^6}{4(1 + \sqrt{1 - \rho^2})^4}, & n = 2. \end{cases} \quad (2)$$

Рівність (2) при $n = 1$ доведена в [4] і передоведена в [5] (без відповідного посилання на [4]), а при $n = 2$ — в [6].

Оскільки видання, в якому опублікована стаття [4] є важкодоступним, нам не вдалося побачити оригінальне доведення першої рівності в (2). У зв'язку з цим видається доцільним навести інше доведення, яке до того ж є відмінним і від [5].

Суть нашого методу доведення зводиться до розв'язання такої екстремальної задачі, не позбавленої й самостійного інтересу: для даних $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$ обчислити величину

$$\Delta(z_1, z_2) := \max \{ |f(z_1) - f(z_2)| : f \in \mathcal{B} \}, \quad z_1, z_2 \in \mathbb{D},$$

і знайти функцію f , для якої досягається максимум (таку функцію будемо називати екстремальною).

Розв'язком цієї задачі є

Теорема 2. Нехай $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$. Тоді

$$\Delta(z_1, z_2) = \frac{2|z_1 - z_2|}{|1 - z_1\bar{z}_2| + \sqrt{(1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2)}}. \quad (3)$$

При фіксованих $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$ єдиною з точністю до унімодулярного множника екстремальною функцією в (3) є

$$f(t) = \frac{\frac{t - z_2}{1 - t\bar{z}_2} - \alpha}{1 - \frac{t - z_2}{1 - t\bar{z}_2} \bar{\alpha}},$$

або

$$f(t) = \frac{\frac{t - z_1}{1 - t\bar{z}_1} - \beta}{1 - \frac{t - z_1}{1 - t\bar{z}_1} \bar{\beta}},$$

де

$$\alpha = \frac{z_1 - z_2}{1 - z_1\bar{z}_2} \frac{|1 - z_1\bar{z}_2|}{|1 - z_1\bar{z}_2| + \sqrt{(1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2)}}, \quad \beta = -\alpha \frac{1 - z_1\bar{z}_2}{1 - \bar{z}_1 z_2}.$$

Зауважимо, що з рівності (3) випливає добре відоме співвідношення [2, с. 30]: для будь-якої функції $f \in \mathcal{B}$

$$|f'(z)| = \left| \lim_{z_2 \rightarrow z} \frac{f(z) - f(z_2)}{z - z_2} \right| \leq \frac{1}{1 - |z|^2}, \quad \forall z \in \mathbb{D},$$

в якому рівність при фіксованому $z \in \mathbb{D}$ досягається для функції $f(t) = \omega(t - z)/(1 - t\bar{z})$, $|\omega| = 1$.

Зазначимо також, що рівність (3) можна знайти в [5]. Однак, наведене нижче доведення теореми 2 є конструктивнішим ніж у [5] в тому розумінні, що воно дає повний опис множини всіх екстремальних функцій. Наше доведення рівності (3) спирається на лему Шварца–Піка на відміну від [5], де ключовим моментом було використання теореми Ландау–Теплиця.

Доведення. Зафіксуємо довільне $z_2 \in \mathbb{D}$, візьмемо довільну функцію $f \in \mathcal{B}$ і розглянемо підклас $\mathcal{B}(f)$, який породжується функцією f і складається з функцій $g \in \mathcal{B}$ вигляду

$$g(t) = \frac{\frac{f(t) - f(z_2)}{1 - f(t)\overline{f(z_2)}} - \lambda}{1 - \frac{f(t) - f(z_2)}{1 - f(t)\overline{f(z_2)}}\bar{\lambda}}, \quad \lambda \in \mathbb{D}.$$

Для довільного фіксованого $z_1 \in \mathbb{D}$ покладемо

$$w := \frac{f(z_1) - f(z_2)}{1 - f(z_1)\overline{f(z_2)}}.$$

Тоді для будь-якої функції $g \in \mathcal{B}(f)$

$$\begin{aligned} |g(z_1) - g(z_2)| &= \left| \frac{w - \lambda}{1 - w\bar{\lambda}} + \lambda \right| \leq \\ &\leq |w| \frac{1 - |\lambda|^2}{1 - |\lambda||w|} =: \mathcal{R}(|\lambda|) \leq \max \{ \mathcal{R}(\rho) : \rho \in [0, 1] \}. \end{aligned} \quad (4)$$

Дослідивши функцію \mathcal{R} на екстремум на відрізку $[0, 1]$, знаходимо, що її максимум досягається в точці $\rho^* := (1 - \sqrt{1 - |w|^2})/|w|$, причому

$$\max \{ \mathcal{R}(\rho) : \rho \in [0, 1] \} = \mathcal{R}(\rho^*) = \frac{2|w|}{1 + \sqrt{1 - |w|^2}}. \quad (5)$$

Оскільки згідно з нерівністю Шварца–Піка (див., наприклад, [2, с. 30])

$$|w| = \left| \frac{f(z_1) - f(z_2)}{1 - f(z_1)\overline{f(z_2)}} \right| \leq \left| \frac{z_1 - z_2}{1 - z_1\bar{z}_2} \right|, \quad (6)$$

то з рівності (5) після елементарних перетворень одержуємо оцінку

$$\mathcal{R}(\rho^*) \leq \frac{2|z_1 - z_2|}{|1 - z_1\bar{z}_2| + \sqrt{(1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2)}}. \quad (7)$$

Легко бачити, що

$$f(t) = \frac{\frac{f(t) - f(Z)}{1 - f(t)\overline{f(Z)}} + f(Z)}{1 + \frac{f(t) - f(Z)}{1 - f(t)\overline{f(Z)}} \overline{f(Z)}}, \quad Z := z_1 \vee z_2. \quad (8)$$

Тому функція $f \in \mathcal{B}(f)$ і для неї справджується співвідношення (4), яке разом з (5) і (7) доводить нерівність

$$|f(z_1) - f(z_2)| \leq \frac{2|z_1 - z_2|}{|1 - z_1\bar{z}_2| + \sqrt{(1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2)}} \quad \forall z_1, z_2 \in \mathbb{D}.$$

При фіксованих $z_1, z_2 \in \mathbb{D}$ рівність у цьому співвідношенні можлива тоді і тільки тоді, коли для функції f одночасно досягаються всі рівності в (4) і (6).

Оскільки нетривіальна рівність в (6) досягається тільки для функцій (див., наприклад, [2, с. 30])

$$f(t) = e^{i\phi} \frac{t - a}{1 - t\bar{a}}, \quad a \in \mathbb{D}, \quad \phi \in \mathbb{R}, \quad (9)$$

то для виконання рівності в (4) необхідно і достатньо, щоб така функція задовольняла умову

$$\begin{aligned} -f(z_2) &= e^{i(\arg w + \phi)} \rho^* = \\ &= e^{i\phi} \frac{z_1 - z_2}{1 - z_1\bar{z}_2} \frac{2|1 - z_1\bar{z}_2|}{|1 - z_1\bar{z}_2| + \sqrt{(1 - |z_1|^2)(1 - |z_2|^2)}} =: e^{i\phi} \alpha, \end{aligned} \quad (10)$$

або ж умову

$$-f(z_1) = -e^{i\phi} \alpha \frac{1 - z_1\bar{z}_2}{1 - \bar{z}_1 z_2} =: e^{i\phi} \beta. \quad (11)$$

Оскільки $|\alpha| = |\beta| < 1$, а екстремальна функція f є автоморфізмом круга \mathbb{D} , то множина автоморфізмів, для яких виконується (10) або (11) є непорожньою.

Виділивши клас таких екстремальних функцій і підставивши (9) в (8), після елементарних перетворень одержимо загальний вигляд екстремальної функції.

Теорему доведено.

1. Савчук В. В. Властивості твірних ядер класів голоморфних функцій і екстремальні задачі теорії наближення // Теорія наближення функцій та суміжні питання: Зб. праць Ін-ту математики НАН України. — 2010. — **7**, № 1. — С. 235–263.
2. Avkhadiev F. G., Wirths K.-J. Schwarz–Pick Type Inequalities. — Basel: Birkhauser Verlag, 2008. — 156 p.
3. Осипенко К. Ю. Наилучшее приближение аналитических функций по информации об их значениях в конечном числе точек // Мат. заметки. — 1976. — **19**, № 1. — С. 29–40.
4. Waadeland H. Zur Theorie der beschränkten Funktionen // Kgl., norske e vid. selskabs forhandl. — 1962. — **35**, № 15. — P. 80–85.
5. Burckel R. B., Marshall D. E., Minda D., Poggi–Corradini P., Ransford Th. J. Area, capacity and diameter versions of Schwarz’s lemma // Conform. Geom. Dyn. — 2008. — **12**. — P. 133–152.
6. Турковский В. А. О некоторых экстремальных свойствах регулярных ограниченных в круге $|z| < 1$ функций // Изв. высших учеб. зав. — 1966. — **52**, № 3. — С. 166–170.